

изъ високитѣ и скалисти недра на Родопитѣ. Но слѣзе ли долу въ полето, наречено *Тракийско*, започва да тече по-тихо.

Градътъ наоколо е заобиколенъ съ високи дървета, повечето тополи, елхи, черници и съ хубави лозя. А на югъ, гордо и величествено се издигатъ въ небесата хълмоветѣ на Родопитѣ, обрасли съ хубава гора.

Станимака има около 15000 жители. Половината отъ жителитѣ му сж българи, половината сж гърци. Когато по рано, прѣди да дойдатъ турцитѣ сме изпадали подъ властѣта на гърцитѣ, тѣ, за да ни завладѣятъ, заселили се на много мѣста изъ България и малко по малко сж погърчили тамошнитѣ българи. Ето защо тукъ тамъ изъ нашето отечество ние виждаме нѣколко села и градове чисто гръцки. Но много отъ тѣзи гърци по рано сж биле българи. Тѣ и до сега иматъ роднини въ близкитѣ български села.

Станимака е чистъ градъ, но повечето отъ улицитѣ му сж тѣсни и криви. По главната улица има доста хубави кѣщи и дюкени.

Населението се занимава съ търговия и занаятчийство. Най-вече търгуватъ съ вино. Околнитѣ на Станимака сж покрити съ хубави лозя и черничови градини. Станимашкото вино е прочуто. То се изнася въ по-голѣмитѣ градове—София, Пловдивъ и др. Занимаватъ се сжщо и съ *копринарство*. Мнозина отглеждатъ копринената буба и получаватъ добъръ приходъ. Тукъ има особено приготвени пещи, за печене на пашкулитѣ. Въ този градъ става голѣмъ пазаръ на пашкули.

Отъ зданията въ града по забѣлѣжително е държавното трето класно училище.